

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XOboE/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	8807201745
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8807201745.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: F. bytom S. o vymoženie 289,45 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/144/2007, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2013 č. k. 26CoE/64/2013-56, takto

rozhodol:

I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2013 č. k. 26CoE/64/2013-56 z a s t a v u j e .

II. Povinnej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací uznesením z 26. septembra 2013 č. k. 26CoE/64/2013-56 potvrdil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 1. marca 2013 č. k. 8Er/144/2007-29, ktorým súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a v druhom výroku rozhodol, že o trovách exekúcie bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie. Odvolací súd v druhom výroku zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený odvolanie, a to podľa obsahu odvolania proti druhému výroku, ktorým odvolací súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania. Oprávnený odvolanie odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) v

spojení s § 221 ods. 1 písm. d) zákona

č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“)], napadnuté rozhodnutie vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) OSP] a súčasne, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 zákona č. 160/2015 Z. z.

Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už sporovou stranou vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 30. marca 2014 sp. zn. 4OboE/45/2013 a z 31. marca 2015 sp. zn. 4OboE/140/2014) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie

o odvolaní smerujúcemu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný

(§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania,

resp. § 12 a § 34 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu).

Pre rozhodnutie v tejto veci bol vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal odvolanie proti výroku uznesenia odvolacieho súdu (o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), podstatný najmä ten najvyšším súdom ustálený záver, že odvolaním je možné napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie a najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcemu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný.

5. Funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd preto konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP zastavil.

6. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Odvolací súd v poučení svojho rozhodnutia sporové strany vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu ako súd odvolací. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a povinnej teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, povinnej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.